RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2005/013 Re

i n d e k l a c h t nr. 2004.4006 (101.04)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager en zijn echtgenote hebben bij verzekeraar een reisverzekering gesloten voor de periode van 19 juni tot en met 3 juli 2003.

In artikel 10.i van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald:

‘(Verzekeraar) is niet tot schadevergoeding gehouden indien de verzekerde niet de normale voorzichtigheid tegen diefstal, verlies of beschadiging van de verzekerde voorwerpen heeft betracht.

Van normale voorzichtigheid kan onder meer niet worden gesproken wanneer foto-, film-, geluids- en beeldapparatuur en andere optische instrumenten, muziekinstrumenten, sieraden, horloges, bont, suede en lederen kleding en andere waardevolle voorwerpen met bijbehorende accessoires alsmede geld onbeheerd worden achtergelaten anders dan in een deugdelijk afgesloten ruimte (waaronder niet wordt verstaan een vervoermiddel).

Voor overige voorwerpen geldt, dat wanneer deze worden achtergelaten in een vervoermiddel met een afsluitbare kofferbak, er uitsluitend recht op vergoeding bestaat indien de voorwerpen zich bevinden in een deugdelijk afgesloten kofferbak en bovendien van buitenaf niet zichtbaar zijn. Mochten deze voorwerpen worden achtergelaten in een vervoermiddel zonder afsluitbare kofferbak, dan bestaat er geen recht op vergoeding indien deze voorwerpen onbeheerd in het vervoermiddel worden achtergelaten, terwijl verzekerde in redelijkheid in de gelegenheid was veiliger maatregelen te treffen ter voorkoming van schade.’

Klager heeft bij verzekeraar aangifte gedaan van de diefstal op 21 juni 2003 uit zijn auto van een handtas en een kleine weekendtas met als inhoud onder meer de paspoorten van klager en zijn echtgenote, de autopapieren, een damespolshorloge, een verrekijker, een fototoestel, een betaalpas en € 400,- contant geld. De diefstal vond plaats op het parkeerterrein nabij een benzinestation in Italië toen klager en zijn echtgenote beiden de auto hadden

verlaten om naar het toilet te gaan. Blijkens het rapport van de door verzekeraar ingeschakelde expert bevonden beide tassen zich in het personencompartiment van de auto. De expert heeft de schade vastgesteld op een bedrag van € 1128,26. Verzekeraar heeft aan klager schade-uitkering ontzegd op de grond dat deze niet de normale voorzichtigheid heeft betracht om de diefstal te voorkomen.

De klacht

Klager is van mening dat hij de normale voorzichtigheid heeft betracht om de diefstal te voorkomen. De ontvreemde goederen waren van buitenaf niet zichtbaar in de afgesloten auto opgeborgen. Klager heeft verzekeraar nog gewezen op het artikel in het Algemeen Dagblad van 1 juli 2004 naar aanleiding van uitspraak Nr. V - 98/6 van 7 september 1998 van de Raad van Toezicht. Verzekeraar is evenwel van mening dat de diefstal niet het gevolg is van een moment van onbedachtzaamheid van klager en zijn echtgenote. De diefstal vond echter plaats toen zij het toilet bezochten, hetgeen minder dan 10 minuten heeft geduurd. Verzekeraar stelde dat klager en zijn echtgenote - bij een temperatuur van 36 graden Celsius - maar bij toerbeurt naar het toilet hadden moeten gaan. Hij stelde zelfs dat de gestolen goederen bewust zijn achtergelaten in de auto. Klager krijgt van dit oordeel van verzekeraar een onbehaaglijk gevoel. Blijkbaar moet klager voortaan een leugen om bestwil gebruiken en opgeven dat de ontvreemde goederen opgeborgen waren in de kofferbak van zijn auto.

Het standpunt van verzekeraar

Klager en zijn echtgenote parkeerden op 21 juni 2003 hun auto op een groot parkeerterrein nabij een tankstation in Italië. De auto werd tussen andere auto's geparkeerd. Zij hebben de auto afgesloten en zijn beiden naar het toilet gegaan in het tankstation. Bij terugkomst na ongeveer 10 minuten zijn zij in de auto gestapt en vertrokken. Na enige tijd ontdekten zij de diefstal. Er bleek braakschade te zijn aan het slot van het linker voorportier.

Volgens de polisvoorwaarden is verzekeraar niet tot schadevergoeding gehouden indien de verzekerde niet de normale voorzichtigheid tegen diefstal heeft betracht. De polisvoorwaarden bepalen voorts dat van normale voorzichtigheid onder meer niet kan worden gesproken wanneer waardevolle voorwerpen onbeheerd worden achtergelaten in een vervoermiddel. Tevens bepalen de polisvoorwaarden dat ten aanzien van niet-waardevolle voorwerpen uitsluitend recht op vergoeding bestaat indien deze zich bevinden in de deugdelijk afgesloten kofferbak en bovendien van buitenaf niet zichtbaar zijn.

De gestolen goederen betreffen hoofdzakelijk waardevolle goederen. Deze bevonden zich in de handtas van klagers echtgenote, welke handtas zich voor de rechter voorstoel bevond, en in de kleine weekendtas, die zich achter de voorstoelen op de grond voor de achterbank bevond. Aangezien deze waardevolle goederen zijn achtergelaten in een vervoermiddel, zijn zij niet gedekt. Ook de niet-waardevolle goederen zijn niet gedekt daar deze zich bevonden in het personencompartiment en dus niet in een deugdelijk afgesloten kofferbak (waarover de auto van klager wel beschikt). Het feit dat de goederen van buitenaf niet direct zichtbaar waren, doet hieraan niet af.

Zelfs als in de polisvoorwaarden de bovenstaande expliciet omschreven uitsluitingen niet zouden zijn opgenomen, dan nog zou verzekeraar geen

dekking hebben verleend omdat het achterlaten van waardevolle goederen in een auto in algemene zin niet als normaal voorzichtig kan worden aangemerkt. Inbraak in geparkeerde auto's op een locatie als de onderhavige is immers niet denkbeeldig. Het zou in de gegeven omstandigheden van de juiste/passende zorgvuldigheid hebben getuigd wanneer beide (kleine) tassen zouden zijn meegenomen dan wel wanneer men bij toerbeurt het toilet had bezocht. Laatstgenoemde alternatieven kunnen bovendien worden aangemerkt als maatregelen die van klager en zijn echtgenote in de gegeven omstandigheden verwacht hadden kunnen en mogen worden ter voorkoming van diefstal.

Het krantenartikel heeft betrekking op uitspraak V-98/06, waarbij de klager zijn cameratas bij het verlaten van een bus met chauffeur vergat. Even later bemerkte de klager dat hij de tas vergeten had en is direct teruggelopen naar de bus. De tas bleek toen verdwenen te zijn. De Raad van Toezicht oordeelde dat in dat geval niet kon worden geconcludeerd dat de klager niet de normale voorzichtigheid in acht had genomen.

De situatie van klager komt echter niet overeen met voornoemde situatie. Los van het feit dat op het onderhavige geval een expliciet omschreven uitsluiting van toepassing is (zie hierboven onder Inleiding), hebben klager en zijn echtgenote niet in een moment van onbedachtzaamheid hun twee tassen vergeten. Zij hadden niet de intentie om deze mee te nemen bij het verlaten van de auto. De tassen zijn welbewust in de auto achtergelaten.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

1. Gelet op het hierboven onder Inleiding geciteerde artikel 10.i van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden, heeft verzekeraar, aan klager en zijn echtgenote schade-uitkering kunnen ontzeggen op de grond dat zij niet de normale voorzichtigheid tegen de diefstal van de verzekerde voorwerpen hebben betracht.
2. In redelijkheid verdedigbaar is immers het standpunt van verzekeraar dat het gedurende 10 minuten achterlaten door klager en zijn echtgenote van hun hoofdzakelijk (naar de definitie die daarvan in de polis wordt gegeven) waardevolle goederen in hun auto die zij op het parkeerterrein nabij een benzinestation in Italië hadden geparkeerd teneinde naar het toilet te gaan, niet als normaal voorzichtig kan worden aangemerkt omdat inbraak in geparkeerde auto's op een locatie als de onderhavige niet denkbeeldig is.
In redelijkheid verdedigbaar is voorts het standpunt van verzekeraar dat in het onderhavige geval geen sprake is van een moment van onbedachtzaamheid van klager en zijn echtgenote.
3. Door te handelen als voormeld heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 7 februari 2005 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. E.J. Numann, mr. F.R. Salomons en mr. J.R. Schaafsma, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)